

[Junior]

og godt arbejde, nu skal erstattes af 10 fastansatte.

Ud over at der således må blive tale om en betydelig merudgift, vil hjælpen til de nødstedte børn og unge naturligvis blive kraftigt forringet, når de nye fastansatte skal tage sig af 50 børn i stedet for den hidtidige ordning, hvor personlig interesse er drivkraften.

Besvarelse (7/1 80):

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

I bistandslovens § 33, stk. 1, nr. 2, er det bl. a. fastsat, at det sociale udvalg kan beskikke en personlig rådgiver for et barn, når dette skønnes påkrævet af hensyn til barnets tarv.

Denne bestemmelse er uddybet i socialministeriets cirkulære af 9. oktober 1975 om rådgivning og tilsyn efter bistandsloven.

I cirkulæret er det fremhævet, at der som personlige rådgivere skal beskikkes personer med særlige forudsætninger for et sådant arbejde. Det er ligeledes anført i cirkulæret, at det må anses for hensigtsmæssigt, at personlig rådgivning varetages af personer med fast tilknytning til social- og sundhedsforvaltningen, og at rådgiverne bør have regelmæssig kontakt med de andre sagsbehandlere.

Det beror i øvrigt på vedkommende kommunalbestyrelses egen bestemmelse, hvem der ansættes som personlige rådgivere, og udgiften til rådgivning og tilsyn, herunder udgiften til en personlig rådgiver efter bistandslovens § 33, stk. 1, nr. 2, afholdes endeligt af kommunen, jfr. bistandslovens § 133, stk. 2.

Socialforvaltningen i Odense kommune har over for socialministeriet oplyst, at forslaget om at erstatte de ca. 110 frivillige rådgivere med ca. 10 fastansatte rådgivere endnu ikke er vedtaget, men at det ventes forelagt for kommunalbestyrelsen i nær fremtid.

Baggrunden for forslaget er, at det har voldt problemer at administrere en så stor rådgivergruppe med en forholdsvis løs tilknytning til forvaltningen.

Forslaget ventes i øvrigt ikke at medføre forøgede udgifter.

Efter socialministeriets opfattelse er det nævnte forslag ganske i overensstemmelse med reglerne i bistandsloven.

Spm. nr. 178

Til *udenrigsministeren* (14/12 79) af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Overvejer den danske regering at bidrage til den internationale udviklingsfond for et uafhængigt Zimbabwe og i givet fald med hvor stort et beløb samt på hvilke betingelser?«

Begrundelse

Der er i øjeblikket ved at blive opbygget en international udviklingsfond for Zimbabwe. Der er i den internationale presse blevet nævnt et fondsbeløb på 870 mill. pund sterling.

En fondsdannelse vil kunne fungere som en reel støtte til udviklingen af et selvstændigt Zimbabwe afhængigt af, på hvilke betingelser hjælpen ydes.

Den Patriotiske Front kræver, at der bliver tale om en gaveydelse og ikke om lån, der vil binde Zimbabwe i en gældsafhængighed, som det er tilfældet i en række andre tredjeverdenslande.

Den britiske regering har under Rhodesiakonferencen udtalt, at fondsmidlerne kun skulle benyttes til opkøb af såkaldt underudnyttet landbrugsjord i de tidligere europæiske områder, det vil sige jord, der ligger brak af spekulationsårsager.

Besvarelse (2/1 80):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Som det fremgår af regeringens erklæring af 18. december 1979 i anledning af meddelelsen om den forestående undertegnelse af et aftalekompleks, der sikrer et frit og uafhængigt Zimbabwe, er Danmark rede til inden for rammerne af sit samarbejde med udviklingslandene at bidrage til en løsning af de problemer, som Zimbabwe og dets nabolande står over for.

Der vil i en første fase blive tale om bistand til et omfattende genbosættelsesprogram for de mange zimbabweanske flygtninge i og uden for landet, et program, som forudses koordineret af FN's højkommisær for flygtninge.

Der vil herudover i en overgangsperiode være behov for bistand ved genopbygningen af et selvstændigt Zimbabwe. Der kan her